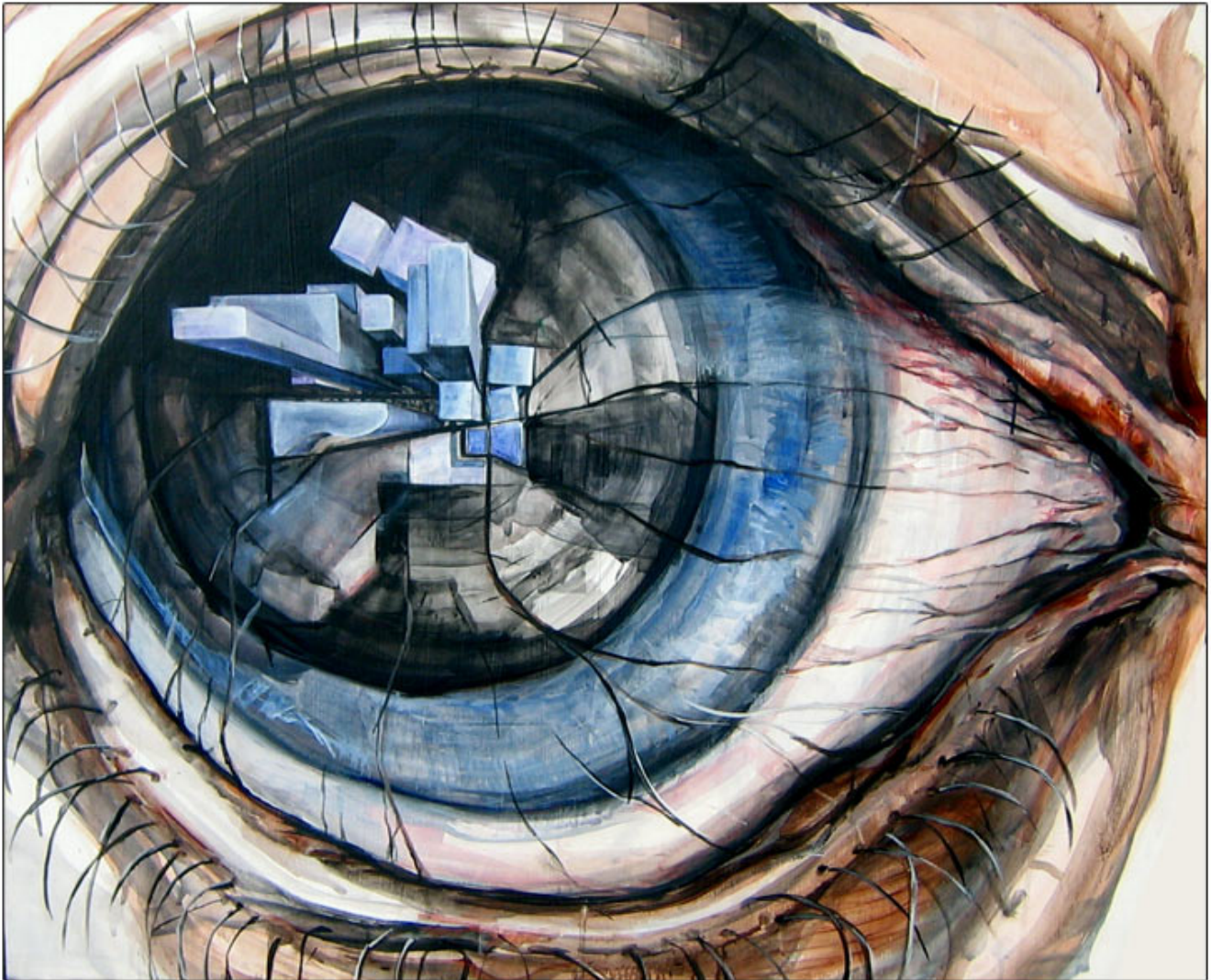

Panoptik, Diktatörlük ve Watergate Skandalı

İçeriği Yazar: [Asim US](#) [1] Zaman: Salı, 11/05/2010 - 08:59

Yazıma başlamadan önce, Sn.

Baykal'ın başına gelen talihsiz olay için üzüntümü dile getirmekte ve Kemalistler olarak da kendimizi sorgulamamız, özeleştirimizi yapabilmemiz gerekliliği üzerinde ısrarla durmaktayım.

Ulu önderimiz Mustafa Kemal Atatürk, "Hiçbir medeniyet yoktur ki, ahlaki temeller üzerinde yükselmemiş olsun." der.

Ve Türk halkı da böyle bir durumu affetmez. Yani iki kişi evli olacak, bu olaylar yaşanacak, bunun üzerine bir de siz sekreteriniz olan bir hanımı, sırf özel ilişkileriniz sebebiyle, hasebi uyar mı uymaz mı bakmadan, alıp belli mevkilere getireceksiniz.

Hem AKP'nin kadrolaşmasını eleştirmek, nitelik ve donanım gerektiren yerlere imamları, hatipleri atamalarına kusur bulacaksınız, sonra da böyle bir durum arz edeceksiniz.

Tabii ki bu söylediklerim, görüntülerin gerçek olma ihtimali üzerine. Eğer öyleyse gerçekten çok vahim. Düşünmemiz gerekir Atatürkçüler olarak, halk neden bize oy vermiyor diye.

Eğer gerçek değilse de, yukarıda yazdıklarım ilga olunur.

***

Bu girişten sonra, belirtmeliyim ki, o görüntüler gerçek olsa da, olmasa da esas üzerinde durulması gereken nokta, ortada bir suç olması ve Sayın Baykal'ın ve ismi geçen hanımefendinin çok büyük mağduriyetlerinin bulunması. Bu sebeple olaya ilişkin iki husus üzerinde duracağım. Faşizm ve Watergate skandalı.

Öncelikle belirtiyim, her gördüğüm olumsuzluğa " Bu faşizmdir" diyen sloganistlerden değilimdir. "Faşist" kelimesini de öyle her sevmediğim insan için kullanmam, 80 öncesi gençlik gibi. Faşizm lanetlenecek bir şey değil, bir ideolojidir sonuçta. Ve gerçek düşünce hürriyeti, bana göre, dar bir çerçevede kalmamayı, faşist olan insanların da , tıpkı bir komünist yahut liberal gibi bunu özgürce dile getirebilmelerini gerektirir.

Lâkin, objektif olarak baktığımızda da, bir şey eğer faşizmin özelliklerini taşıyorsa, faşizmdir. Bunu neden söylüyorum? Ben faşistim diye dürüstçe çıkıp faşistliğini dile getiren birisine saygı duyarım.

Ancak...

Ben demokratım deyip de, halkı enayi yerine koyup, demokrasiyi sadece faşizme çıkan basamaklarda paspas olarak kullanan birisine de, hak ettiği cevap verilmeli.

Bahsettiğim zümre belli: hükümet!

Neden mi?

Dün Prof.Dr. Ersan Şen hoca, çok güzel belirtti. Demokratım diyorsunuz, özgürlükçüyüm diyorsunuz. Hani kişinin özel hayatı, özlük haklarının korunması nerede o halde?!

Ortada devletin bir zafiyeti söz konusu. Bu yargı zafiyeti değil, yasamanın zafiyetidir. Çünkü yasaları hazırlayan meclis, yani elinde meclisin çoğunluğunu bulunduran AKP'dir.

Çünkü, liberal olduğunu iddia eden bir demokraside , özel alan, kamusal alan ayrımı çok nettir. Tartışması bile olamaz. Devlet, özel alana saygı duymak zorundadır.

Fakat faşizmde ise, malumunuz, özel hayat devletin ve kamunun hizmetine girer, onun için vardır.

Bu sebeple bu son olay, AKP'yi koşar adım gittiği faşizme bir adım daha yaklaştırmıştır. Faşizm olmasa bile, bir İslami Dikta rejimi diyelim hadi.

Üzerinde durulmasına değer gördüğüm ikinci husus ise, ilk husustan daha vahimi. AKP, sadece vatandaşını koruyamadığı için suçludur, bu ayrı.

Ancak, eğer bir de, bazı iddiaların buyurduğu gibi, işin arkasında AKP varsa... Vay halimize!

Bu tip bir durumun benzerini, ünlü Watergate Skandalı'ndan biliyoruz. 1972'de, Watergate iş merkezinde, demokrat partinin merkezine girmeye çalışan 5 hırsız yakalanır. Sorgulanırlar, dava açılır.

Soruşturma üzerine bu 5 hırsızın, cumhuriyetçi partiyle ilişkisi olduğu ve binaya, Demokrat Parti'nin merkezine dinleme cihazları yerleştirmek üzere gönderildikleri anlaşılır. Bunun üzerine dönemin başkanı Richard Nixon, bu hırsızların ardındaki siyasetçilerin ortaya çıkarılması için dönemin Adalet Bakanı Eliot Richardson'ı görevlendirir. O da Archibal Cox isimli bir savcıyı görevlendirir bu mevzuyla ilgili. Bu savcı da soruşturmasının sonunda, yerleştirilen kayıt cihazlarının ipinin ucunun, Beyaz Saray'a kadar gittiğini keşfeder ve bu kayıtların kendisine verilmesini ister. Richard Nixon bunu reddeder ve adalet bakanından, savcının görevden alınmasını ve işine son verilmesini ister.

Sonra ne mi olur? Bizde olması tahayyül bile edilemeyecek bir şey olur ve adalet bakanı, başkana karşı çıkar, dediğini yapmaz. Bunun üzerine başkan, adalet bakanını görevden alır.

Ancak dikkatler bu konuya çekilmiştir bir kere ve yoğun bir kamuoyu baskısı oluşmuştur. Yüksek yargıçlar, Nixon'ı kayıtları savcıya teslim etmeye zorladı. ABD kongresi de, Nixon'ı görevden almak üzere soruşturmalar başlattı velhasılıkelam, Richard Nixon ABD'nin ilk istifa eden başkanı olmak zorunda kaldı.

Eğer ikinci husus, tam da bunun bir benzeriyse, umarım başbakana karşı çıkacak bir adalet bakanımız vardır bizim de ve hukuk devletiysek eğer, hem vatandaşının özel alanını koruyamamanın hem de olası bir işin ardında gizli parmak olmasının hesabını verebilir hükümet.

Eğer işin arkasında yoksa ve başka bir çevre yaptıysa bu komployu, o halde demokrasimizi ve yasama organımızın meşruluğunu sorgulamalıyız ve yargımızın bağımsızlığını ve işlerliğini gözden geçirmeliyiz. Demokrasilerde, bu tip şeyler kabul edilemez.

Not: Michel Foucault'ın, panoptiği geldi aklıma. Bilmeyip de merak edenler ne olduğunu araştırsınlar. Demokrasilerde, bu tip şeyler kabul edilemez.

Asım US
iletisim@PolitikaDergisi.com

Yorumlar

- [Güncel](#) [2]
- [İç Siyasa](#) [3]
- [Kültür/Sanat](#) [4]

Kaynak URL (03/05/2024 - 16:08 tarihinde yazdırıldı):

<http://politikadergisi.com/okur-makale/panoptik-diktatorluk-ve-watergate-skandali>

Bağlantılar:

- [1] <http://politikadergisi.com/pd-uye/asim-us>
[2] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>
[3] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>
[4] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/kultursanat>